

Lorensen, Clarence Warren

Trooper

10 H 5

South Alberta Regiment

29th Armoured Reconnaissance
Regiment

L/100368

Royal Canadian
Armoured Corps

Clarence Warren Lorensen werd geboren op 29 maart 1917 in Prince Albert, Saskatchewan (SK). Zijn vader Lewis Lorensen kwam uit South Dakota, VS als kind van Deense ouders. Hij emigreerde rond 1909 naar Canada. In 1915 trouwde hij met Clarence moeder Mary Ethel Smith, die een Schotse/Métis-achtergrond had, in MacDowall, SK, Duck Lake Rural Municipality. Het echtpaar bezocht de Church of England en vestigde zich rond MacDowall, waar Lewis ook houthakker was. Ze hadden zes kinderen: Elva, Clarence, Kathleen, Melvin, Joyce en Noel.

Mary en Lewis Lorensen

Clarence ging naar school tot hij op zeventienjarige leeftijd groep 9 voltooide. Hij werkte op de gemengde boerderij van zijn familie en was geïnteresseerd in mechanica. Clarence werd lid van de

Apostolische Missie en vond werk bij het nabijgelegen Prince Albert, SK.

Clarence besloot zich als 25-jarige bij het Canadese leger aan te sluiten op 20 april 1942 in Regina, SK. Hij was toen 1,80m lang, woog 67,5kg en

MacDowall, SK

had blauwe ogen. Hij bleef in Regina voor zijn basisopleiding en werd op 16 mei 1942 gepromoveerd tot waarnemend korporaal. Clarence werd overgeplaatst naar het Canadian Armoured Corps (CAC) en op 15 juli 1942 naar Camp Dundurn, SK gestuurd om te trainen als Trooper. Hij kwalificeerde zich de volgende maand als Driver Class III (Wheeled) en een jaar later voor Tracked-voertuigen. Clarence kwalificeerde zich als CAC Operator Group "C" op 25 september 1943 in Dundurn en werd goedgekeurd voor overzeese dienst.

Clarence landde op 1 december 1943 in het VK, waar hij rapporteerde aan de CAC Reinforcement Unit. Hij werd op 23 december 1943 door het 29th Armoured Reconnaissance Regiment, South Alberta Regiment (SAR) opgepakt. De SAR maakte deel uit van de 4e Canadese Pantserdivisie en was in de zomer van 1942 in het VK aangekomen.

In april 1944 werd de SAR onder het bevel geplaatst van de 10e Brigade, de infanteriecomponent van de 4e Divisie. Brigadegeneraal

Jim Jefferson uit Edmonton, Alberta werd benoemd tot bevelhebber van de 10e Brigade na een succesvolle Italiaanse campagne. De taak van de SAR zou zijn om drie Ontario-infanteriebatallions van die brigade te ondersteunen in de komende campagne: Algonquin Regiment, Argyll en Sutherland Highlanders (Argylls) en Lincoln & Welland (Links). De SAR was een volledig getrainde infanterie-eenheid voordat ze werd omgebouwd tot bepantsering, dus aangepast aan zijn nieuwe rol.

De SAR kreeg op 20 mei 1944 de opdracht om haar voertuigen waterdicht te maken, zodat ze als landingsvaartuigen door water naar een strand konden rijden. Ze namen die juni niet deel aan de geallieerde D-Day-invasie en werden in het zuiden van Engeland in reserve achtergelaten. Clarence landde op Courseulles-sur-mer (Juno Beach) op 22 juli 1944 met zijn regiment. Het duurde een paar dagen om al hun apparatuur te lossen.

29th Armoured Recce Regt. (SAR) training in U.K. WW2

SAR Trooper hooking cable to tow a Sherman tank 26 Feb 1945

De SAR kwam op 29 juli 1944 dichterbij de frontlinie en reisde door het gebombardeerde Caen, Frankrijk. Het 29th Armoured Reconnaissance Regiment (SAR), ter ondersteuning van de 10e Brigade, deed in de maand augustus onschatbare gevechtservaring op tegen het uitgeputte Duitse leger en leed onderweg tegenslagen in Normandië. Ze vestigden een reputatie voor taaheid en vastberadenheid op St.

Lambert-sur-Dives tijdens de

Slag bij Falaise Gap, waar "C" Squadron-leider Major David Currie het Victoria Cross kreeg, de enige dergelijke onderscheiding aan de CAC tijdens de oorlog en de enige die werd toegekend aan het Canadese leger in Normandië.

De SAR was betrokken bij een andere grote actie in Moerbrugge, België 8-12 september, de openingsronde in de Slag om de Schelde. De zware gevechten daar kostten het South Alberta Regiment elf doden, waaronder drie officieren, en 27 gewonden. Ze leidden een opruimactie tot aan de zuidkust van de Schelde en zorgden voor doorlopende recce-patrouilles met de hulp van Belgische en Nederlandse verzetsgroepen. Hun volgende belangrijke engagement was de Slag voor Bergen op Zoom 25-27 oktober. De SAR ondervond opnieuw aanzienlijke verliezen op de onverharde weg die ze 'Hulk Alley' noemden en die zwaar werd gedolven. Ze bezetten Bergen op Zoom terwijl de terugtrekkende Duitsers de bruggen opbliezen.

De Duitsers hadden dat deel van Holland geplunderd, waardoor de Nederlanders weinig voedsel en geen brandstof hadden. De winter van 1944-45 werd bekend als de 'Hongerwinter'. SAR-soldaten deelden hun rantsoenen met hun gastheren.

Medio januari 1945 was de SAR betrokken bij schietpartijen over de rivier de Maas, met de nadruk op het eiland Kapelsche Veer bij Capelle. Het regiment speelde later die maand 26-30 januari een sleutelrol in Operatie ELEPHANT door daar een Duitse buitenpost aan te vallen, ter ondersteuning van de Lincolns en Argylls. Die bittere actie kostte de SAR 4 doden plus 5 gewonden.

Het eerste Canadese leger lanceerde Operatie VERITABLE op 8 februari 1945. Op 21 februari hadden ze Hochwald Layback gesloten en een nieuwe operatie gepland om het over te nemen. Operatie BLOCKBUSTER zou worden uitgevoerd door het 2e Canadese Korps, inclusief de 4e Canadese Pantserdivisie, en zou op 26 februari 1945 beginnen.

De SAR maakte zich gereed voor de strijd op 22 februari 1945 en verplaatste zich van Nijmegen naar Duitsland door twee centimeter modder langs de weg. BLOCKBUSTER begon 0430 uur, 26 februari 1945. De eerste twee fasen van de aanval werden voltooid door de 2e en 3e infanteriedivisie plus de 4e Pantserdivisie, inclusief de verovering van het hoogland boven Uedem in het licht van koppige Duitse oppositie. De weg was vrij voor de derde fase van de operatie - de aanval op de Hochwald Gap door de SAR en Algonquins, en de bergkam in het zuiden door de 11e Britse Pantserdivisie.

Met de Algonquins op hun achterdekken, verhuisden de South Albertas op 26 februari om 0800 uur uit Hau om in positie te zijn voor de aanval die voor die nacht was gepland. Verkenners hadden de route gemarkeerd, maar de vooruitgang werd bemoeilijkt toen de tanks en de voertuigen probeerden door de taaie dikke modder te komen. De grond was tot bijna een meter diep vermalen door het verkeer van de voorgaande divisies.

SAR Sherman and Stuart tanks advance 7 March 1945

De SAR heeft bijna een hele dag geprobeerd een afstand van minder dan vijf mijl te verplaatsen. Het duurde bijna 12 uur om binnen een mijl van de startlijn te komen. Hun tankbemanningen waren al uitgeput en vielen in slaap tijdens hun dienst voordat de strijd begon. De South Albertas, met "A" Squadron dat Algonquins op hun dekken leidde en droeg, verhuisden op 27

februari om 01.30 uur. Ze moesten een omweg maken rond een brigadiervoertuig van de 2e divisie dat vastzat op de weg, en de lichte Stuart-tanks liepen allemaal vast. Sommige Shermans kwamen ook vast te zitten en het was uiteindelijk elke tank voor zichzelf. Als gevolg hiervan haalde slechts ongeveer de helft van de tanks en infanterie het startpunt

op tijd voor de aanval. De aanval ging in om 0600 uur, bij zonsopgang. De ondiepe vallei was een gigantisch moeras dat "B" Squadron moeite had om te doorkruisen, waardoor ze zittende eenden waren voor Duitse artillerie. B-3 Troop-tanks werden vastgepind, maar de twee overlevende tanks van B-1 gingen verder met de Algonquin "C" Company en hielpen hen hun doel te bereiken.

"A" Squadron kreeg een tegenslag te verwerken toen zijn colonne van tanks en Algonquin carriers verdwaalde in de wirwar van wegen en sloten nadat ze Uedem had omzeild. Het gebied was nog steeds niet vrijgemaakt en Duitse antitankkanonnen stonden te wachten in een dodelijke hinderlaag. De drie SAR-leidende tanks werden onmiddellijk uitgeschakeld door 88 mm vuur. De overige acht zaten vast en hadden geen ruimte om zich om te draaien. Al snel werden deze en op één na alle dertien Algonquin-carriers het slachtoffer van Duits antitank- en infanterievuur, waarbij overlevenden hun weg terug vonden naar de Kirsell-regio. "A" Squadron was zwaar uitgeput en onthield zich van verdere gevechten totdat ze zich konden hergroeperen. De South Albertas leden extra slachtoffers voordat hun strijd om de Gap eindigde in de middag van 2 maart toen het regiment werd ontlast.

De SAR bood nauwe steun aan de Algonquins bij een aanval op Veen, Duitsland op 7 maart 1945 in een kostbare strijd om de 10e Brigade die de volgende dag hun doelen veiligstelde.

In de nacht van 31 maart/1 april 1945 werd de SAR de eerste gepantserde eenheid van de 4e Divisie die bij Emmerich, Duitsland, de Rijn overstak op een tijdelijke pontonbrug. De 4e Divisie kreeg de opdracht om het volgende Duitse defensieve obstakel over te nemen, het Twentekanaal in Nederland ongeveer 50 km naar het noorden. 10e Brigade zou de opmars van de divisie leiden en hopelijk een brug over het Twentekanaal in de buurt van Lochem innemen. Op 2 april vond de SAR zich verspreid over vier of vijf voertuiggroepen op de weg naar Ruurlo. Een verkenningspatrouille inclusief een Stuart-tank onder bevel van sergeant Tom Paterson ruimde landmijnen op voordat ze een brug overstaken. Toen ze een bocht in de weg in de buurt van een onopgeblazen brug over het Twentekanaal kwamen, werd een van hun tanks geraakt door een Duits antitankgeweer. De bemanning ging naar buiten en Paterson ontfermde zich over de gewonde bemanningsleden. Paterson's Gunner, Trooper Clarence Lorensen werd getroffen door Duits kleinwapenvuur voordat ze onder dekking konden komen, en stierf aan zijn wond op 28-jarige leeftijd.

16th April, 1945.

Mr. Lewis Lorensen,
MacDowall, Saskatchewan.

Dear Mr. Lorensen:

It was with deep regret that I learned of the death of your son, L100368 Trooper Clarence Warren Lorensen, who gave his life in the Service of his Country in the Western European Theatre of War on the 2nd day of April, 1945.

From official information we have received, your son died as the result of wounds received in action against the enemy. You may be assured that any additional information received will be communicated to you without delay.

The Minister of National Defence and the Members of the Army Council have asked me to express to you and your family their sincere sympathy in your bereavement.

We pay tribute to the sacrifice he so bravely made.

Yours sincerely,

(A.E. Walford),
Major-General,
Adjutant-General.

*~x Mother
19-4-45*

LORENSEN, Clarence W., Tpr.,
L. Lorensen (father), Mac-
dowall, Sask.
DIED

*Saskatoon Star-Phoenix 8 May
1945*

Photo courtesy lestweforget1945.org

Aan Clarence Lorensen werden de volgende onderscheidingen verleend:

- 1939-45 Star
- France-Germany Star
- Defence Medal
- War Medal
- Canadian Volunteer Service Medal/Clasp

Clarence Lorensen is een van de gevallen in WO2 en wordt herinnerd op het monument in MacDowall, SK Cenotaph.

MacDowall, SK Cenotaph

Lorensen Lake, Saskatchewan werd naar hem vernoemd.

SOUTH ALBERTA REGIMENT
(29th Cdn Arm'd Recce Regt.)

Biography door Jim Little, Research Team Faces to Graves.

Geraadpleegde bronnen:

Commonwealth War Graves Commission

Library and Archives Canada

Veteran Affairs Canada – Canadian Virtual War Memorial

Saskatchewan Virtual War Memorial

Ancestry public trees

Newspapers.com

MacDowall, SK image <https://www.facebook.com/groups/2131973153755909/>

Lorensen - Pocha lineage information and photo <https://www.metismuseum.ca/media/document.php/149592.Paquin-Pocha%20by%20P%20Redhead%202019.pdf>

Graves, Donald E. (1998). South Albertas – A Canadian Regiment At War

Hochwald Gap map and information <https://www.ibiblio.org/hyperwar/UN/Canada/CA/Victory/Victory-19.html>

MacDowall, SK Cenotaph image <https://www.cdli.ca/monuments/sk/macdowall.htm>

* Do you have a photo of this soldier or additional information please contact info@facestograves.nl

Clarence Lorensen en zijn broers en zussen herleiden hun Métis-afkomst tot hun grootmoeder van moederskant, Mary Matilda Pocha en haar vader (hun overgrootvader) Joseph Pocha, oorspronkelijk uit de Manitoba Red River Settlement.

The Lewis and Mary Lorensen children. Back, L. to R. Melvin, Kathleen, Noel. Front: Elva, Lewis and Joyce.

Joseph Pocha (1833-1916)

(photo – Teresa Watne Danzer)

Noel Lorensen
Birthdate August 18, 1933
Passed May 27, 2008

Noel Lorensen resided in the MacDowall, Saskatchewan area all his life except for a short stint in Hinton, Alberta in his younger years. Farming, trucking, logging and his sawmill provided his livelihood. Noel's passions included King Trapper competitions of which he won often, and stockcar racing throughout his life. He also served his community holding the positions of councilor and Reeve in the RM of Duck Lake, SK. He often volunteered with the young people in the community as a soccer coach and mentoring. Noel had strong faith in God and a full spiritual life. He published three books on his beliefs and life experiences. His loving wife Clela was with him for 51 years of marriage, which resulted in six children, 15 grandchildren and 11 great-grandchildren. All who knew him loved and cherished their brother, father, grandpa, uncle and friend. The Memorial Service will be Sunday June 1st, 2008 at 7:00 p.m. Mackenzie Chapel, 9th St East, Prince Albert, SK 306-763-8488. Donations to the Heart and Stroke Foundation are welcome.

Saskatoon Star-Phoenix 2008